

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobce: **S. V.**, zast. advokátem JUDr. Petrem Novotným, se sídlem Archangelská 1568/1, Praha 10 – Vršovice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7 – Holešovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2021, čj. OAM-131/ZA-ZA11-K11-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 11. 2021, čj. 30 Az 5/2021-34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce, občan Ukrajiny, dne 26. 2. 2021 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Poprvé o mezinárodní ochranu požádal 9. 11. 2017, žalovaný mu však mezinárodní ochranu neudělil (neúspěšný byl žalobce následně i s žalobou u krajského soudu a kasační stížností u NSS, srov. usnesení ze dne 13. 1. 2021, čj. 3 Azs 399/2019-29). Během řízení o opakované žádosti uvedl, že je občanem Ukrajiny, dorozumí se rusky a považuje se za Rusa, je pravoslavný křesťan a není politicky angažovaný. Jeho manželka i syn žijí v Horlivce na Ukrajině, kde bydlel i žalobce. Uvedl, že se v případě návratu na Ukrajinu obává povolání do vojenské služby, a také, že by jej na Ukrajině považovali za separatistu. Tyto důvody však uváděl i v původním řízení. V nynější věci proto žalovaný opakovanou kasační stížnost vyhodnotil jako nepřipustnou podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce neúspěšně bránil žalobou u krajského soudu. Soud potvrdil, že žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Neshledal ani žádné pochybení na straně žalovaného.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. Podle něj se krajský soud nedostatečně vypořádal s důvody, které v žádosti o mezinárodní ochranu popsal. Zdůraznil, že konflikt na Ukrajině v posledních měsících ještě zesílil. Poukázal také na špatnou situaci v Doněcké a Luhanské oblasti. Rozsudek krajského soudu je podle stěžovatele nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.

[4] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se po posouzení přípustnosti kasační stížnosti NSS zabývá podle § 104a s. ř. s. ve znění účinném od 1. 4. 2021 otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy

stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. (blíže k tomu usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 10–12).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se NSS vyjadřoval již mnohokrát. Smyslem řízení o opakované žádosti je zohlednit azylově závažné skutečnosti, které by mohly přivodit jiný výsledek azylového řízení, a která žadatel nemohl bez vlastního zavinění uplatnit během předchozího řízení (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 6. 3. 2012, čj. 3 Azs 6/2011-96, č. 2642/2012 Sb. NSS). Věcné projednání opakované žádosti je proto výjimkou, kterou je třeba vykládat úzce (rozsudky ze dne 5. 11. 2008, čj. 9 Azs 14/2008-57, č. 1943/2009 Sb. NSS, nebo ze dne 9. 1. 2019, čj. 5 Azs 199/2019-27, bod 13). Rovněž soud u opakovaných žádostí zkoumá pouze splnění podmínek pro zastavení řízení o žádosti (rozsudek ze dne 8. 9. 2011, čj. 7 Azs 28/2011 - 74). V posouzení krajského soudu při přezkumu rozhodnutí o opakované žádosti však NSS neshledal žádné pochybení, které by mělo založit přijatelnost kasační stížnosti. Přijatelnost nemůže v nynější věci založit ani námitka nepřezkoumatelnosti, krajský soud se s žalobními námitkami vypořádal dostatečně.

[7] NSS také připomíná, že ani v nejnovějších rozhodnutích nezměnil názor na to, že na Ukrajině neprobíhá tzv. „totální konflikt“ (srov. usnesení ze dne 9. 12. 2021, čj. 9 Azs 219/2021-25, bod 11, kde NSS výslovně zohledňuje i současné napětí na ukrajinských hranicích). V případě občanů Ukrajiny, kteří pocházejí z oblastí zasažených konfliktem (a typicky k argumentaci, že jim měla být udělena alespoň doplňková ochrana), navíc NSS stále zdůrazňuje, že u nich v úvahu přichází zejména možnost vnitřní ochrany, resp. možnost vnitřního přesídlení (9 Azs 219/2021, bod 12). Stejně tak k obavám žadatelů o mezinárodní ochranu z nasazení do bojů na východě Ukrajiny již NSS mnohokrát vysvětloval, že samotné plnění branné povinnosti nelze považovat za důvod pro udělení azylu. Stěžovatel však žádné zvláštní důvody, proč by v jeho případě měla být taková služba důvodem k udělení mezinárodní ochrany, nesdělil (usnesení ze dne 17. 6. 2021, čj. 1 Azs 71/2021 - 37, bod 15, dříve již k podmínkám povolávání vojáků na Ukrajině usnesení ze dne 29. 4. 2021, čj. 5 Azs 2019-35, bod 32).

[8] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost. NSS již nerozhodoval o odkladném účinku, jelikož rovnou rozhodl o kasační stížnosti samé.

[9] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému pak žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. ledna 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu